

YAŞAM MEMNUNİYETİ ÖLÇEĞİ (YMÖ) TÜRKÇE FORMU: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

TURKISH VERSION OF CONTENTMENT WITH LIFE SCALE (CLAS): THE STUDY
OF VALIDITY AND RELIABILITY

Ahmet AKIN¹
Abdullah YALNIZ²

Öz

Bu araştırmanın amacı, Yaşam Memnuniyeti Ölçeğini (Lavalley, Hatch, Michalos, & McKinley, 2007) Türkçe'ye uyarlamaktır. Araştırma 295 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Doğrulayıcı faktör analizinde tek boyutlu modelin iyi uyum verdiği görülmüştür ($\chi^2= 11.46$, $sd= 4$, $RMSEA= .080$, $CFI= .98$, $IFI= .98$, $GFI= .98$, $AGFI= .94$, $SRMR= .033$). Ölçeğin madde toplam korelasyon katsayıları .31 ile .61 arasında sıralanmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlık güvenirlik katsayısı .73 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar YMÖ'nün Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: Yaşam memnuniyeti, geçerlik, güvenirlik, doğrulayıcı faktör analizi

Abstract

The aim of this research is to examine the validity and reliability of the Turkish version of the Contentment With Life Scale (CLAS); (Lavalley, Hatch, Michalos, & McKinley, 2007). Participants were 295 university students. Results of confirmatory factor analysis demonstrated that this scale yielded one factor, as original form ($\chi^2= 11.46$, $df= 4$, $RMSEA= .080$, $CFI= .98$, $IFI= .98$, $GFI= .98$, $AGFI= .94$, $SRMR= .033$). Corrected item-total correlations ranged .31 to .61. The Cronbach alpha internal consistency coefficient of the scale was .73. Thus Contentment With Life Scale can be used as a valid and reliable instrument in psychology and education.

Keywords: Contentment with life, validity, reliability, confirmatory factor analysis

¹Doç.Dr., Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü PDR Bilim Dalı, aakin@sakarya.edu.tr

²Uzman Psk.Dan., Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü PDR Bilim Dalı, minyehli@gmail.com

1. GİRİŞ

Yaşam memnuniyeti, bireyin içinde bulunduğu hayat şartlarından hoşnut olması ve yaşama sevincine sahip olmasıdır. Yaşam memnuniyeti ile yaşam doyumu, aynı anlamda kullanılabilir. Hamarat ve Steele'ye (2002) göre yaşam doyumu, yaygın olarak yaşam memnuniyeti biçiminde tanımlanır. Yaşam memnuniyeti (yaşam doyumu) başka bir deyişle, kişinin kendi seçtiği kriterlere göre yaşamının niteliği hakkındaki genel değerlendirmesi olarak ele alınmaktadır (Ülker Tümlü & Receptoğlu, 2013).

Yaşam memnuniyeti ve yaşam doyumu, bireylerin üretken, çalışkan ve neşeli bir hayat yaşamaları açısından son derece önemlidir. Literatürde yaşam memnuniyetini, mutluluk ve öznel iyi oluşla ilişkilendiren çalışmalar bulunmaktadır. Bu kapsamda yürütülen bir çalışmada, mutlulukla ilişkili tanımlarda üç bileşenin ön plana çıktığı belirtilmiştir. Bunların ilki olumlu duyguların yaşanma sıklığı, ikincisi olumsuz duyguların yaşanma sıklığı, üçüncüsü ise yaşam doyumdur (Sapmaz & Doğan, 2012).

Aslında kişi, yaşamdan aldığı doyumla doğru orantılı olarak mutluluğu da yaşayacaktır. Mutluluk: yaşamdan tat alma, yaşamın anlamlı olması ve yaşam içerisinde kendi için önemli bir şeye bağlanma şeklindedir. Yaşamdan alınacak olan tatminlik aslında bu üç nokta ile paralellik göstermektedir (Gülcan, 2014). Mutluluk ile yaşam memnuniyeti arasında önemli bir farklılık vardır; mutluluk durumu daha ileriye dönük iken, yaşam doyumu (memnuniyeti) şimdiki zamanda yaşanan bir durumdur. Ayrıca mutluluk daha soyut bir kavram olma özelliği taşımaktadır (Keser, 2003). Veenhoven'e göre yaşam doyumu, "yaşam hakkındaki genel duyguları yansıtmakta ve duygusal mutluluğun ölçüsü" olarak kabul edilmektedir (Dursun & Iştar, 2014).

Yaşam memnuniyeti kavramının ilk kez ortaya çıkışı Neugarten'in araştırmalarına dayanmaktadır. Neugarten yaşam memnuniyetini "insanların beklentileri ile (ne istediği), sahip olduklarının karşılaştırılmasıyla elde edilen sonuç" şeklinde tanımlamaktadır (Vara, 1999). Ülker Tümlü ve Receptoğlu (2013) yaşam memnuniyetini "insanların yaşama bakışları, yaşama ait beklentileri ve bunun karşılanma düzeylerinin neden olduğu psikolojik bir özellik" olarak ifade etmektedir. Yüksek düzeyde yaşam memnuniyeti, birçok bireyin yaşarken elde etmek istediği veya ulaşmak istediği en temel amaçlarından veya sonuçlardan biridir. Her birey için farklı olan bu düzeyin, her birey için de farklı belirleyicileri vardır (Mert & Ardahan, 2014).

Yaşam, kişinin işte ve iş dışında geçirdiği zamanı tanımlar. Yaşam memnuniyeti ise, kişinin iş, boş zaman ve diğer iş dışı zaman olarak tanımlanan yaşama gösterdiği duygusal tutum veya tepkidir (Selçukoğlu, 2001). Yaşam memnuniyetiyle ilgili yapılan güncel araştırmaların üç amacı vardır: günlük hayattaki yaşam memnuniyeti düzeyini araştırmak, günlük hayatta deneyimlenen yaşam memnuniyet düzeyi ile yaşam memnuniyet öz-bildirimini karşılaştırmak ve son olarak yeni bir ölçümle yaygın olarak kullanılan yaşam memnuniyeti ölçeklerinin, günlük yaşamdaki strese bağlı fiziksel rahatsızlıkların ve kaçma davranışının düşük seviyelerde olduğunu yordamasının doğru olup olmadığını test etmektir (Lavalley ve diğerleri, 2007).

Yaşam memnuniyeti düzeyini belirlemeye yönelik ölçekler, bireylerin kendilerine ilişkin yaptığı tanımlamaları ve değerlendirmeleri ortaya koymaktadır. Bu nedenle "yaşam doyumu" bireyin kendi değerlendirmesine ve ölçütlerine dayalı bir veri sunmaktadır (Demir, 2011). Ancak bireylerin yaşam memnuniyet düzeylerinin öz-bildirim yoluyla saptanması, tam anlamıyla gerçek sonuçlar vermeyebilmektedir. Çünkü yaşam memnuniyet düzeyi, bireyin benliğine ve yaşamına ilişkin yanlış çıkarımlarda bulunması nedeniyle eksik bir şekilde belirlenebilmektedir. Bu noktada bireyin yaşadıklarına yüklediği anlam ve benliğine ilişkin tasarımı devreye girmektedir. Yapılan çalışmalarda bireylerin benlik kurgularının, kültürel

kimlik ve yaşam memnuniyeti arasındaki ilişkide bir rol oynadığı bulgusuna ulaşılmıştır (Koydemir & Schütz, 2014).

Yaşam doyumunu açıklamada hem temel benlik değerlendirmeleri hem de mesleki kimlik kazanımı etkili olmakla birlikte, mesleki kimlik temel benlik değerlendirmelerinden önce gelmektedir (Işık, 2014). Bu bağlamda öz-bildirime dayalı yaşam memnuniyeti dışındaki durumlar; örneğin ruh sağlığı bozukluklarının düzeyi, stres, boşanma ve öz-bildirime dayalı keyifsiz geçirilen günlerin miktarı gibi iyi olmaya ilişkin belirtiler, Kuzey Amerikalıların öz-bildirime dayalı güncel yaşam memnuniyeti ölçeklerinin gösterdiğinden daha düşük seviyede iyilik haline sahip olduğunu düşündürmektedir (Lavalley ve diğerleri, 2007).

Yaşam memnuniyeti ya da yaşam doyumunu, bireyin sahip olduğu kazanımlardan ve gelecek tasarımlarından hoşnut olarak hayatını sürdürmesidir. Kişinin yaşam doyumunu üzerinde pek çok değişkenin etkisinin varlığından söz edilebilir (Karatekin, 2013). Örneğin bir hedefe sahip olma ile yaşam doyumunu arasında ilişkinin olup olmadığını saptamak amacıyla gerçekleştirilen bir çalışmada, yaşam hedefleri ve değerlerinin bulunması ile yaşam doyumunu arasında olumlu bir ilişki olduğu bulgusuna ulaşılmıştır (Demir, 2011).

Özünde; doyum yargısı, bireyin içinde yaşadığı objektif koşullardan çok subjektif (öznel) iyi olmayla ilişkilidir (Yetim, 1991). Hatta yaşam doyumunu kavramına karşılık öznel (subjektif) iyi oluş kullanılabilir. Öznel (subjektif) iyi oluş literatürü, insanların neden ve niçin kendi yaşamlarını pozitif yollar olarak değerlendirdikleri üzerinde durur (Selçukoğlu, 2001). Bu bağlamda yaşam memnuniyeti konusu, son yıllarda üzerinde birçok araştırma yapılan bir alan haline gelmiştir.

Bu çalışmanın amacı Lavalley ve diğerleri (2007) tarafından geliştirilen YMÖ'yü Türkçe'ye uyarlamak ve Türk üniversite öğrencilerinden oluşan bir örnekleme geçerlik ve güvenilirliğini incelemektir. Ülkemizde yaşam memnuniyetini ölçmeye yönelik birçok ölçek kullanılmasına rağmen, uygulaması zaman açısından son derece ekonomik olan bu ölçeğin bir benzerinin bulunmaması, bu çalışmanın yürütülmesi için motivasyon kaynağı olmuştur. Bu çalışmanın, öğrencilerin ve yetişkinlerin yaşam memnuniyeti düzeyini belirlemeye ilişkin araştırmalar açısından önemli bir boşluğu dolduracağı düşünülmektedir.

2. YÖNTEM

2.1 Araştırma Grubu

Ölçeğin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirlik analizleri, Marmara ve Sakarya Üniversitelerinde öğrenim gören 295 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Katılımcıların yaş ortalaması 21.03'tür.

2.2. Ölçme Aracı

Yaşam Memnuniyeti Ölçeği: Lavalley ve diğerleri (2007) tarafından geliştirilen Yaşam Memnuniyeti Ölçeği (Contentment with Life Scale) 5 maddeden oluşmaktadır. Tek boyutlu olan bu ölçek, 7'li likert tipi bir derecelendirmeye ("1" Kesinlikle katılmıyorum- "7" Kesinlikle katılıyorum) sahiptir. Ölçeğin orijinalinin geliştirme çalışmaları yaşları 17 ile 25 arasında değişen ve 183'ü bayan ve 67'si erkek olmak üzere toplam 250 birey üzerinde yürütülmüştür. Temel bileşenler faktör analizinde öz değeri 1'den büyük olan tek boyutlu bir yapı elde edilmiştir ve toplam varyansın %65'ini açıklamaktadır. Yapı geçerliğini belirlemek için uygulanan uyum geçerliği çalışmasında Yaşam Memnuniyeti Ölçeği'nin (CLAS) öz-saygı ($r = .64$), özaldatma ($r = .44$) ve olumlu duygulanım ($r = .20$) ile pozitif; olumsuz duygulanım ve depresyon ile negatif ilişkili olduğu görülmüştür. Ölçeğin iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .87 olarak bulunmuştur. Ölçekte 3. ve 4. maddeler ters kodlanmaktadır.

2.3 İşlem

İlk olarak, ölçeği uyarlamak için elektronik posta yoluyla izin alınmıştır. İlk aşamada ölçek 3 öğretim elemanı tarafından önce Türkçeye çevrilmiş, daha sonra tekrar İngilizceye çevrilerek çeviri ile orijinal form arasındaki tutarlılık incelenmiş ve denemelik Türkçe form elde edilmiştir. Daha sonra ölçeğin denemelik Türkçe formu incelenmiş ve birden fazla anlam içeren veya anlaşılamayan ifadeler tespit edilmiştir.

Üçüncü aşamada ise Türkçe form eğitim bilimleri anabilim dalında görev yapan 3 öğretim elemanı tarafından tartışılarak düzeltmeler yapılmış ve ölçeğe son şekli verilmiştir. Yaşam Memnuniyeti Ölçeği'nin yapı geçerliğinin incelenmesi amacıyla doğrulayıcı faktör analizi (DFA) uygulanmıştır. Yaşam Memnuniyeti Ölçeği'nin güvenilirliği iç tutarlık (cronbach alpha) yöntemiyle, madde analizi ise düzeltilmiş madde-toplam korelasyonu ile incelenmiştir. Geçerlik ve güvenilirlik analizleri için SPSS 20.0 ve LISREL8.54 (Joreskog & Sorbom, 1996) programları kullanılmıştır.

3. BULGULAR

3.1 Madde Analizi ve Güvenirlik

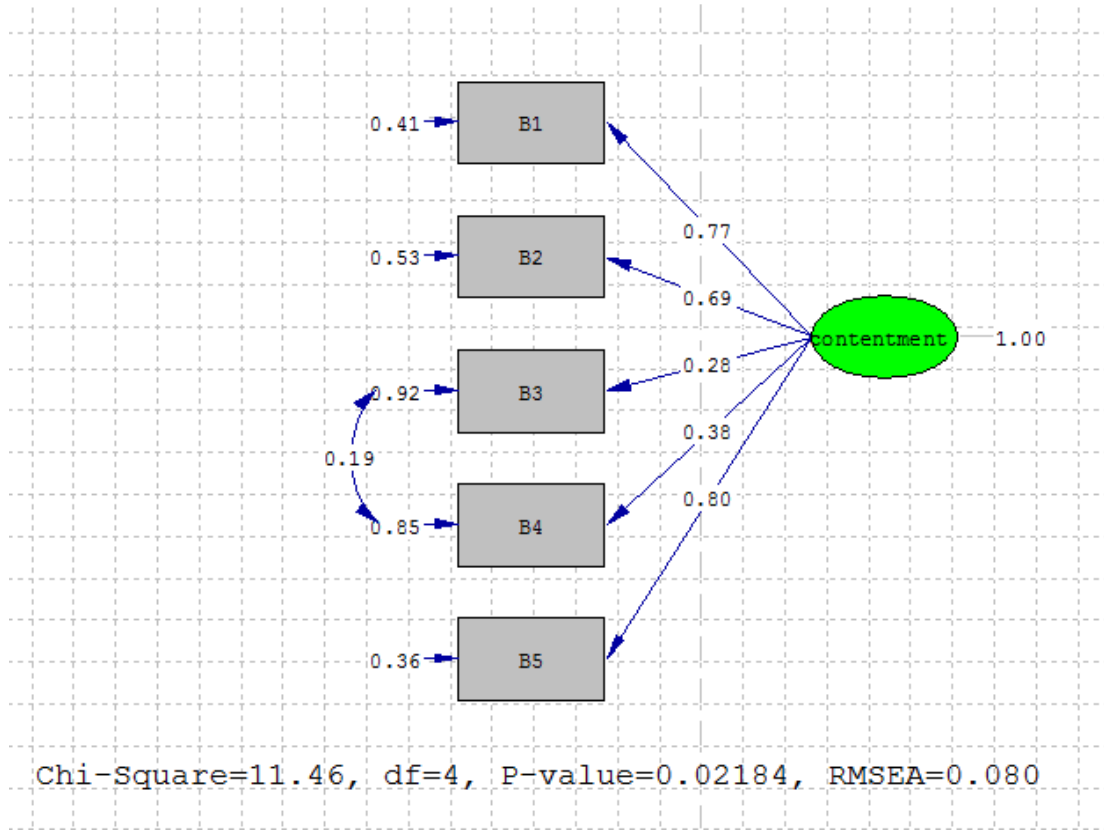
Yaşam Memnuniyeti Ölçeği'nin maddelerinin ayırt etme gücünü belirlemek amacıyla madde analizi yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda, ölçeğin düzeltilmiş madde toplam korelasyon katsayılarının .31 ile .61 arasında sıralandığı görülmüştür. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık güvenirlilik katsayısı .73 olarak bulunmuştur. Bulgular Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1: YMÖ Düzeltilmiş Madde Toplam Korelasyon Katsayısı

Madde No	r _{jx}
1	,559
2	,588
3	,313
4	,405
5	,612

3.2 Yapı Geçerliği

Yaşam Memnuniyeti Ölçeği'nin yapı geçerliği için DFA uygulanmıştır. Ölçeğin yapı geçerliği için uygulanan doğrulayıcı faktör analizinde 5 maddeden oluşan ve tek boyutlu modelin iyi uyum verdiği görülmüştür ($\chi^2= 11.46$, $sd= 4$, $RMSEA= .080$, $CFI= .98$, $IFI= .98$, $GFI= .98$, $AGFI= .94$, $SRMR= .033$). Ancak, 3. ve 4. maddeler arasında ikili hata kovaryansı tanımlanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizine ait faktör yükleri Şekil 1'de sunulmuştur.

Şekil 1: Yaşam Memnuniyeti Ölçeği'ne İlişkin Path Diyagramı ve Faktör Yükleri

4. TARTIŞMA

Bu çalışmada, Lavalley ve diğerleri (2007) tarafından geliştirilen YMÖ'nün Türkçeye uyarlanması ve Türkçe formun geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarının yürütüldüğü grup sayı bakımından istatistiksel analizlerin gerektirdiği yeterliliktedir (Tabachnick & Fidell, 2007). YMÖ'nün yapı geçerliği DFA ile incelenmiştir. Ölçeğin yapı geçerliğini incelemek amacıyla uygulanan doğrulayıcı faktör analizi sonucunda tek boyutlu Yaşam memnuniyeti modelinin uyum indekslerine bakıldığında iyi uyum verdiği görülmektedir. Doğrulayıcı faktör analizi ile model-veri uyumuna ilişkin hesaplanan istatistiklerden en sık kullanılanları Ki-kare (χ^2), χ^2/sd , RMSEA, RMR, GFI ve AGFI'dir. Hesaplanan χ^2/df oranının 5'ten küçük olması, GFI ve AGFI değerlerinin .90'dan yüksek olması, SRMR değerinin ise .05'ten düşük çıkması, model-veri uyumunu göstermektedir (Marsh & Hocevar, 1988). Bununla birlikte, GFI'nin .85'ten, AGFI'nin .80'den büyük çıkması, RMSEA değerlerinin .10'dan düşük çıkması, model veri uyumu için kabul edilebilir alt sınırlar olarak görülmektedir (Marsh, Balla, & McDonald, 1988). DFA için uyum indeksi sınırları göz önüne alındığında, modelin iyi uyum verdiği ve ölçeğin orijinal faktör yapısının Türkçe formun faktör yapısıyla uyduğu görülmektedir.

YMÖ'nün güvenilirlik katsayısının yüksek bulunması, güvenilirliğin yeterli düzeyde olduğunu göstermektedir. Araştırmalarda kullanılacak ölçme araçları için öngörülen güvenilirlik düzeyinin .70 olduğu (Tezbaşaran, 1996) dikkate alınır, YMÖ'nün güvenilirliğini belirlemeye yönelik olarak elde edilen bulgular ölçeğin yeterli düzeyde güvenilir olduğunu ortaya koymuştur. Madde analizi sonucunda ölçeğin madde-toplam korelasyon katsayılarının .30 ölçütünü karşıladığı görülmüştür. Madde-toplam korelasyon katsayılarının yorumlanmasında .30 ve daha yüksek olan maddelerin, bireyleri ölçülen özellik bakımından iyi derecede ayırt ettiği göz önüne alındığında (Büyüköztürk, 2004), madde toplam korelasyon katsayılarının yüksek düzeyde olduğu görülmektedir. YMÖ'nün geçerlik ve

güvenirlilik çalışmalarından elde edilen tüm bulgular, bu ölçeğin bireyler açısından yaşam memnuniyet düzeyini belirlemek amacıyla yeterli düzeyde geçerlik ve güvenirliğe sahip olduğunu ortaya koymuştur.

5. ÖNERİLER

YMÖ'nün geçerlik ve güvenirlik çalışmalarından elde edilen bulgular çerçevesinde bazı önerilerde bulunulabilir. Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışmalarının yürütüldüğü araştırma grubu üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Dolayısıyla ölçeğin farklı örneklemeler üzerinde geçerlik güvenirlik çalışmalarının yapılması önemlidir. Ölçeğin dilsel eşdeğerliğinin incelenmesine de ihtiyaç duyulmaktadır. İleride yapılacak çalışmalarda, test tekrar test yöntemiyle ölçeğin güvenirliğinin belirlenmesi önerilebilir. Bunun yanı sıra ölçeğin uyum geçerliğini belirlemek amacıyla yaşam memnuniyeti ile diğer ilişkili kavramlar arasındaki bağlantılar; geçerliği ve güvenirliği kanıtlanmış başka ölçekler aracılığıyla incelenebilir.

KAYNAKÇA

- Büyüköztürk, Ş. (2004). *Veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demir, İ. (2011). Gençlerde yaşam doyumu ile kimlik işlevleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(38), 99-113.
- Diener, E., & Seligman, M. E. P. (2004). Beyond money: Toward an economy of well-being. *Psychological Science in the Public Interest*, 5(1), 1-31.
- Dursun, S., & Iştar, E. (2014). Kadın çalışanların yaşamış oldukları iş aile yaşamı çatışmasının iş ve yaşam doyumu üzerine etkisi. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 28(3), 127-137.
- Gülcan, A. (2014). *Genç yetişkinlerde iyimserliğin mutluluk ve yaşam doyumu üzerindeki etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Fatih Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı: İstanbul.
- Hamarat, E., & Steele, D. (2002). Coping resource availability and level of perceived stress as predictors of life satisfaction in a cohort of Turkish college students - statistical data included. *College Student Journal*, 36, 129-141.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cut-off criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1-55.
- Işık, E. (2014). Relationship of childhood career development to life satisfaction, and state anxiety. *Elementary Education Online*, 13(2), 682-693.
- Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1996). *LISREL 8 Reference guide*. Lincolnwood, IL: Scientific Software International.
- Karatekin, H. (2013). *Benlik yapılarına göre başa çıkma stratejileri ve yaşam doyumunun incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Ankara.
- Keser, A. (2003). *Çalışmanın anlamı, insan yaşamındaki yeri ve yaşam doyumu üzerine bir uygulama*. Yayınlanmamış doktora Tezi. Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Bursa.

- Koydemir, S., & Schütz, A. (2014). Almanya'daki Türk göçmenlerde yaşam doyumu: Kültürel kimlik ve benlik kurgularının rolü. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 5(42), 208-220.
- Lavalley, L. F., Hatch, P. M., Michalos, A. C., & Mckinley, T. (2007). Development of the contentment with life assessment scale (CLAS): Using daily life experiences to verify levels of self-reported life satisfaction. *Social Indicators Research*, 83, 201-244.
- Marsh, H. W., Balla, J. R., & McDonald, R. P. (1988). Goodness-of-fit indexes in confirmatory factor analysis: The effect of sample size. *Psychological Bulletin*, 103, 391-410.
- Marsh, H. W., & Hocevar, D. (1988). A new more powerful approach to multitrait-multimethod analyses: Application of second-order confirmatory factor analysis. *Journal of Applied Psychology*, 73, 107-117.
- Mert, M., & Ardahan, F. (2014). Yaşam doyumu duygusal zeka ve rekreatif doğa sporları yapmanın bireylerin ekolojik algısı üzerine etkisi: Türkiye örneği. *Uluslararası Hakemli Akademik Spor Sağlık ve Tıp Bilimleri Dergisi*, 12(4), 50-69.
- Neugarten, B. J., Havighurst, R. J., & Tobin, S. S. (1961). The measurement of life satisfaction. *Journal of Gerontology*, 16, 134-143.
- Sapmaz, F., & Doğan, T. (2012). Mutluluk ve yaşam doyumunun yordayıcısı olarak iyimserlik. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(3), 63-69.
- Selçukoğlu, Z. (2001). *Araştırma görevlilerinde tükenmişlik düzeyi ile yalnızlık düzeyi ve yaşam doyumu arasındaki ilişkinin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Konya.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics*. Boston: Allyn and Bacon.
- Tezbaşaran, A. A. (1996). *Likert tipi ölçek geliştirme kılavuzu*. Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları.
- Ülker Tümlü, G., & Receptoğlu, E. (2013). Üniversite akademik personelinin psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu arasındaki ilişki. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 3(3), 205-213.
- Vara, S. (1999). *Yoğun bakım hemşirelerinde iş doyumu ve genel yaşam doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü: İzmir.
- Yetim, Ü. (1991). *Kişisel projelerin organizasyonu ve örüntüsü açısından yaşam doyumu*. Yayınlanmamış doktora tezi. Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü: İzmir.

Summary

Life contentment was first defined by Neugarten, Havinghurst and Tobin (1961). According to Diener and Seligman (2004), life contentment contains processes such as quality of life, life satisfaction, positive affect and meaning of life. There have been many studies on life contentment in English and other languages but there are few studies in Turkish. In this case appears to be strong need to have a reliable and valid measurement tool to measure Turkish individual's levels of contentment with life. Contentment With Life Scale (CLAS; Lavalley et al., 2007) may be considered as a helpful tool to fill in this need but there is no study indicating the tool's level of reliability and validity in Turkey. Thus the aim of this research is to translate the CLAS to Turkish and to examine its psychometric properties.

Participants were 295 university students. Primarily the CLAS was translated into Turkish by three academicians. The Turkish form was back-translated into English and the consistency between the Turkish and English forms was examined. Then Turkish form has been reviewed by three academicians. Finally they discussed the Turkish form and along with some corrections the scale was prepared for validity and reliability analyses. Contentment With Life Scale (CLAS) were used as data collecting method in the research. The scale contains 5 items (e.g., "I feel dissatisfied because I'm not doing everything that I want to be doing in my life.") with each item rated on a 7-point Likert-type scale. Participants voluntarily participated in research. Completion of the scales was anonymous and there was a guarantee of confidentiality. The scales were administered to the students in groups in the classrooms. Prior to administration of measures, all participants were told about purposes of the study.

In this study, confirmatory factor analysis (CFA) was executed to confirm the original scale's structure in Turkish culture. As reliability analysis Cronbach alpha internal consistency coefficients and the item-total correlations were calculated. Data were analyzed using LISREL 8.54 and SPSS 20.0 package programs.

The results of confirmatory factor analysis demonstrated that the 5 items loaded on one factor and that the factor structure was harmonized with the factor structure of the original scale ($\chi^2 = 11.46$, $df = 4$, $RMSEA = .080$, $CFI = .98$, $IFI = .98$, $GFI = .98$, $AGFI = .94$, $SRMR = .033$). The corrected item-total correlations of Contentment With Scale ranged from .31 to .61. Internal consistency reliability coefficient was .73. According to these values it can be said that the structural model of Contentment With Scale (CLAS) which consists of one factor was well fit to the Turkish culture.

Overall findings demonstrated that this scale had high validity and reliability scores and that it may be used as a valid and reliable instrument in order to assess the contentment with life of individuals. Nevertheless, further studies that will use Contentment With Scale are important for its measurement force. As a result, it can be said that CLAS is a valid and reliable instrument to measure the levels of life contentment of Turkish individuals. CLAS useable when necessary in order to get information about the levels of life contentment of individuals. In addition, researchers can study the relations between the levels of contentment with life and variables such as life satisfaction, life experiences or quality of life can find answers for many questions.